

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 52/07
23.01.2008. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Olge Đuričić, predsednika veća, Tomislava Medveda i Obrada Andrića, članova veća, sa savetnikom Nadeždom Nikolić, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužioca "AA", koga zastupa punomoćnik AB, advokat, izjavljenoj protiv rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije - Poreska uprava - Regionalni centar Novi Sad broj 47-2434/2006 od 31.07.2006. godine, u predmetu inspeksijske mere, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 23.01.2008. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Ministarstva finansija - Poreska uprava, Filijala Subotica broj 316-47-9-334/06-20 od 05.05.2006. godine, kojim rešenjem je tužiocu za poreski period od 01.02.2006. do 28.02.2006. godine utvrđena obaveza PDV u iznosu od 1. 264,841, 00 dinara, uz obavezu uplate neizmirene obaveze i usaglašavanje poslovnih evidencija.

U tužbi kojom osporava zakonitost rešenja tuženog organa zbog netačno utvrđenog činjeničnog stanja, povreda pravila postupka i pogrešne primene materijalnog prava, tužilac ukazuje da tuženi organ u postupku po žalbi izjavljenoj protiv rešenja prvostepenog organa nije otklonio nedostatke na koje je žalbom ukazano, niti je u obrazloženju osporenog rešenja dao razloge za svoju odluku uz navođenje dokaza na osnovu kojih je utvrdio činjenično stanje. Dalje navodi da u rešenju prvostepenog organa nisu obrazložene okolnosti pod kojima je uzeta izjava od tužioca kao poreskog obveznika niti je precizirano o kakvoj se zaradi radi i na koji način je ista ostvarena. Smatra da je stanovište tuženog organa da je prvostepeni organ koristio diskreciono pravo iz člana 43. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji u pogledu korišćenja i odabira dokaznih sredstava bez zakonskog osnova. Prvostepeni organ je na osnovu pretpostavljenog, a ne utvrđenog činjeničnog stanja izveo zaključak o dugovanom PDV, tako što je utvrdio navodno neiskazanu visinu razlike u ceni. Predlaže da sud tužbu uvaži, a osporeno rešenje poništi.

U odgovoru na tužbu tuženi organ je u svemu ostao kod razloga iz obrazloženja osporenog rešenja i predložio da sud tužbu kao neosnovanu odbije.

Po razmatranju spisa predmeta, oceni navoda tužbe i odgovora na tužbu, kao i po oceni zakonitosti osporenog rešenja u smislu odredbe člana 39. Zakona o upravnim sporovima, Vrhovni sud Srbije je našao:

Tužba je neosnovana.

Prema spisima predmeta i obrazloženju osporenog rešenja, tuženi organ je osporenim rešenjem pravilno odbio žalbu tužioca izjavljenu na rešenje prvostepenog organa, za koju odluku je dao razloge, koje kao dovoljne i na zakonu zasnovane u svemu prihvata i ovaj sud.

Iz spisa predmeta i obrazloženja osporenog rešenja proizlazi da je, po oceni tuženog organa, pravilno postupio prvostepeni organ kada je rešenjem tužiocu, kao poreskom obvezniku, za poreski period od 01.02.2006. do 28.02.2006. godine utvrdio obavezu uplate PDV u iznosu od 1.264.841,00 dinara. Ovo stoga što tužilac u izlaznim računima nije navodio faktički plaćenu kupoprodajnu cenu pri kupovini motornih vozila, pri čemu se pojavila razlika u ceni u odnosu na cene iskazane u izlaznim računima. Prema izjavi tužioca datoj na zapisnik o izjavi stranke od 17.03.2006. godine, prosečna zarada po motoru je bila 70 evra, a po automobilu 350 evra, koji podatak je poreski organ prihvatio i uvećao iznos prometa dobara, odnosno iznos poreske osnovice i PDV po opštoj stopi. Terenska kontrola obračunavanja i plaćanja javnih prihoda kod tužioca vršena je u prostorijama poreskog obveznika, a o toku i sadržini izvršenih radnji u postupku kontrole sačinjen je zapisnik broj 316-47-9-334/06-20-3-15-001 od 31. 03. 2006. godine, sa konstatacijom značajnih nepravilnosti i nezakonitosti, na koji zapisnik je tužilac u ostavljenom roku stavio pismene primedbe, a koje primedbe je poreski organ ocenio u odgovoru br. 316-47-9-334/2006-20-3-15-1 od 15. 05. 2006. godine, na koji način je tužiocu omogućeno da učestvuje u postupku, te da u tom postupku iznosi sve činjenice i okolnosti od značaja za donošenje odluke.

Sud je cenio navode tužbe kojima se ukazuje da je činjenično stanje u postupku poreske kontrole utvrđeno na bazi pretpostavki i bez ocene dokaza i našao da su isti neosnovani jer je u postupku nesporno utvrđeno da tužilac nije vodio knjigovodstvenu evidenciju o prometu, pa je prvostepeni organ utvrdio poresku osnovicu tako što je prihvatio izjavu tužioca o visini prosečne zarade po jednom izlaznom računu, kako za motor, tako i za automobil.

.....
saglasno članu 43. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji.

Zbog navedenih razloga, Vrhovni sud Srbije je ocenio da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužioca, pa je, na osnovu člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

Dana 23.01.2008. godine, U. 52/07

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Nadežda Nikolić, s.r. Olga Đuričić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

RS